

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Het Paradys Der Gheestelycke en Kerckelycke
Lof-Sangen, Op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

T'Antwerpen, 1638

Het vierde deel.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55104)

Het vierde deel.

L Het ons aenbidden/ 't hert bukken-
de ter Aerden/ &c.

Al Jesus vzienden beklaeghden/ vol
van smerten/
't Sterben haers Meesters / met bitter
sucht der herten.

Sucht oock mijn ziel/ en roept stijf uyt
uw' ellende :

Croost ons/ o Jesu/ versterckt ons tot
den ende/

Stoort toch uwen goeden Gheest in ons
met volle maten/

Dat wy onsen quaden aerdt om uwen
wil verlaten/

Amor, amor, &c.

© Lam onnoosel / van sonden vry en
qualen/

Die uw' vijf Wonden noch houdt tot
ons verhalen.

Doet ons toch open de buysen van u
bloede :

Dat het met grati' ons hert en ziele
voede/

Sijt toch mildt in onsen noodt ; want
ons veel siechten deeren/

En leerd ons met u bloedt roodt ter
salighepdt geneeren.

Amor, amor, &c.

O Bloedt seer weerdigh / vol troost /
kracht en de minnen /

O schat / wiens rijkdom geen' Enghe-
len versinnen.

Ten vrede vooz ons zijt ghy een' offer-
hande /

En van Godts Rijke ons vooz-gheset
te pande /

Gheeft toch ons u saligh vper / en doet
het soo-vermeeren /

Dat wy moghen bloedt om bloedt / en
ziel om ziel verteeren.

Amor, amor, &c.

Jesu ons liefd' / ons wenschen /

En ons Verlosser goet / Schep-

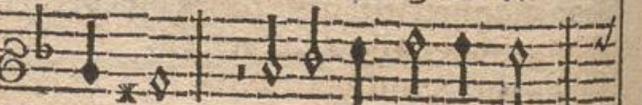
per van alle menschen/ Die al

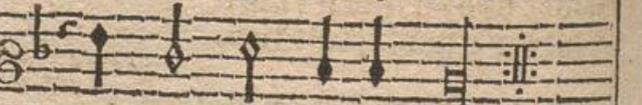
dat leefd' hier voedt/ Wat leefd'

heest u ghemoet Te lijden on-

ghemack/ Ja te storten u bloedt/

Dragend' ons sondigh pack.

I Esu ons leefd' / ons wenschen/
 I En ons Verlosser goet/
 Schepper van alle menschen/
 Die al dat leefd' hier voedt/
 Wat leefd' heest u ghemoet
 Te lijden onghemack/
 Ja te storten u bloedt/

Dringend' ons sondigh pack.
Wat liefd' / Sc.

Dus hebt ghy willen lijden
Een alsoo bitter doodt/
Een doodt tot geenen tijden
Met schanden alsoo groot :
Om ons upt onsen noodt/
En van des vbandts macht
Te vziiden/in den schoot
Van uwer liefden kracht.

Om ons / Sc.

Heeft u dan soo ghedronghen
Dw' liefde/groot Minnaer/
Soo moghen wel ons' tonghen
D danckbaer zijn eenpaer :
Och ja sp/ want boozwaer
Ghevanghen laghen wy/
Maer door u lijden swaer/
Zijn wy gheworden vyz.

Och ja / Sc.

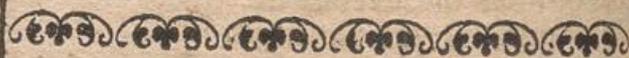
Den Hemel was ghesloten/
Die ons nu open staet :
D krups dat heeft door-schoten/
Ghemozfelt 't Serpent quaet :
Door u ons Coe-verlaet
Hebben wy vol pardoen/
Van al onse misdaed'.

Wat kond' ghy ons meer doen :

Door u / Sc.

D moeten wy lof spreken

Met een danckbarigh woordt :
 Wy vaten vol ghebreken :
 O Jesu ons aenhoordt/
 Al komt het traghe voort.
 Menmerckt ons flauwighepdt/
 Dooz uw' graci' ons spoozt
 Ter deughd in eeuwighepdt.
 Al komt/et.

Tot de H. Moeder Godts /
 staende onder het Cruys.
 Op de voor-gaende wijze.

H Et stondt een Moeder reene
 Nevens dat krupcen houdt/
 Seer druckelijck in weenen/
 In liefde niet verkoudt/
 Met pijn menighfoudt
 Sagh sy haer Soon eerbaer
 Hanghen als puer repn goudt
 In 't vper des lydens swaer.
 Met/et.

Wiens mede-lydend' herte
 't Sweerdt druckelijck dooz-sneedt.
 Och hoe was dat in smerte/
 Bedrukt/benoutwt/besweet.
 Wanneer soo grooten leedt
 Haer Soon ghebenedijdt

Wierdt